

Per Jákup Mikal

Ja, á Streymoynni eri eg føddur,
tey meg nevndu Per Jákup Mikal,
tá var vetur og vátakavi og rusk.
Ja, tann dagin, hann minnist eg so væl.

2. Tummas hann lænti mær hálsklút,
hartil hettu og vøttir aftrat,
so ballaðu tey meg inn í ommusa sjál,
og tað hjálpti ei, hvussu eg græt.

3. Lítið skilti eg av føroyskum orðum,
enn minni av prestmansins tal’;
uttan einans tað vóru tey orðini trý,
tá hann nevndi meg Per Jákup Mikal.

4. So gingu tey frá kirkjuni niðan,
tá stóð borðið fullrokað við mat,
kjøt og epli og dypp í stóra trog
og súpan í dyllum afturat.

5. Brátt tey tveittu meg við grúgvuna niður,
sum eg var eitt “eg veit ikki hvat”,
síðan trokaðu tey mót átinum fram,
og so lá eg har og gapaði og græt.

6. So lá eg har og grundaði og tonkti:
Tit sum virða so lítið um meg nú,
eg sýna skal tykkum eitt manndómsbragd,
sum tit aldri skuldu til mín trúð.

7. Eftir gólvinum fram mundi tita
ein tvísterta stór og so gramm;
alt fólkið tað rópti: “Koyr út, koyr út”,
men eingin tordi móti henni fram.”

8. Lítið eg dugdi at ganga,
men at grulva tað var mær so lætt,
við hondum og fótum eg titaði títt,
og umsíðir fekk eg rovdjórið fatt.

9. Tá kendi eg meg sum ein krígsmann,
ja, ta stundina minnist eg enn,
eg dvøldi ei leingi við lívið at taka,
men myrði hana millum mínar tenn.”

10. Upp leyp faðir so bilsin við gleði:
“Nei, nú trúgvi eg ei mínum eygum væl,
tú ert frægasti maður, ið inni er,
ja, tað ert tú, Per Jákup Mikal!”

11. Svaraði Hans Petur Nikláí:
“Mín sann, ert tú maðurin meir,
tvístertan leyt at geva upp ond,
hennar hjarta tað smellir ikki meir.”

12. Síðan tey meg væl ærdu,
mjólk, súpan og kjøt, tað var mín løn,
slíkan kost eg tærði mína ungdómstíð
sum mín sæli navni Jákup á Møn.

13. Nú eri eg ein tilkomin maður,
eg roysni havi gjørt uttan tal,
tann frægasti maður í okkara bygd,
tað eri eg, Per Jákup Mikal.

Sverre Patursson (1871-1960) yrkti táttin í 1894; prentaður í “Dagdvøljju” 1901. Sí frágreiðing í Songbók Føroya fólks.